

CREATIVE LIFE CRAFTING

Leren denken in kansen

Levensvaardigheden, schoolprestaties en motivatie verbeteren. Dat zijn de doelen van het programma Creative Life Crafting dat onderwijskundige Huib Rommers heeft ontwikkeld voor het middelbaar en hoger beroepsonderwijs. De lockdowns hebben jongeren op achterstand gezet en gedemotiveerd, zegt Rommers, en de interventies van het programma bieden daarvoor een oplossing. 'Vindingrijkheid ontwikkelen bij jongeren, leren denken in kansen, mogelijkheden en ideeën, dat is de kracht van de aanpak.'

‘Na corona lukte het veel scholen niet goed de motivatie bij studenten weer op te wekken. Dat was de aanleiding voor mij om me in dit onderwerp te verdiepen.’ Huib Rommers is interim-manager bij het Centre for Study and Career Succes, een van de wetenschappelijke onderzoeks centra van de Erasmus Universiteit. De lesmethode die Rommers heeft gemaakt, bestaat uit schrijfoopdrachten en begeleiding. ‘In de begeleiding grijp je terug op wat de student opgeschreven heeft. We beginnen echt bij de kern: wat maakt het leven de moeite waard voor jou, wat is voor jou belangrijk?’ Stu dieloopbaanbegeleiders vragen niet altijd genoeg door, ziet Rommers. ‘Vaak be spreken ze wel waarom een bepaalde op dracht niet is ingeleverd of hoe het komt dat een student uren heeft gemist, maar daar blijft het dan bij. Met deze methode reik ik ze tools aan om dieper te graven. Het is een redelijk lichte interventie, het kost weinig, het is bewezen effectief en het is makkelijk op te schalen.

Het is een redelijk lichte interventie

Interventiemomenten

Het programma bestaat uit een training van docenten, drie interventiemomenten en ontwikkelingsgesprekken met studenten. Rommers: ‘Ik help bij de interventies, dat wil zeggen het maken van schrijfoopdrachten aan de hand van vragenlijsten, en met de ontwikkelingsgesprekken.’ Rommers adviseert om twee keer in de schoolloopbaan het programma te draaien: in het eerste jaar en het derde of vierde jaar. ‘Dat zijn de overgangsmomenten naar een nieuwe fase. In het eerste jaar zijn studenten nog niet echt begonnen aan een concept voor zichzelf en de toekomst. In het laatste of voorlaatste jaar heeft zich dat meer uitgekristalliseerd. De waarde die je er dan aan toevoegt is de blik op de toekomst: doorstuderen op het hbo? Of voorsorteren op werk?’ Jongeren kunnen echt wel benoemen wat ze willen in het leven, vindt Rommers

Maar vaak denken ze dat de weg ernaartoe lineair is. Dat is niet zo, er zijn zijpaden, je gaat zelden rechtdoor. Dit programma leert ze op een volhardende manier vindingrijk te zijn. Je kunt op zoek naar mogelijkheden tot je bereikt wat je graag wil. Die vindingrijkheid ontwikkelen bij jongeren, leren denken in kansen, mogelijkheden en ideeën, dat is de kracht van de aanpak.'

Verplicht

Het is belangrijk dat de methode goed is ingebed in het jaarprogramma. Deelname moet verplicht zijn. 'Anders bereik je de jongeren niet die je wilt bereiken. Dus we zeggen: "Het is een belangrijk onderdeel van de persoonlijke en professionele ontwikkeling, en we gebruiken de methode om onze begeleiding te verbeteren." De jongeren die er met de pet naar gooien, vang je in de begeleiding. Dan vragen we: "Hoe komt het dat je niks hebt opgeschreven? Hoe komt het dat je geen zicht hebt op je levensdoelen en hoe kan ik je helpen nadenken over waar je heen wil in het leven?"' Het programma is eerder in het vmbo en afgelopen schooljaar in het mbo uitgevoerd en Rommers hoopt dit najaar opbrengsten te hebben van de uitvoering op het mbo. 'We hebben korte interviews gehouden met de studenten. Ze zijn overwegend positief, hoewel ze het wel stressend vonden om als student Sport & Bewegen te knippen en plakken. Maar visueel maken is belangrijk. Een student die een Youtube-filmpje maakte, zei toen hij er later op terugkeek: "Ik heb mooi alle doelen behaald die ik heb genoemd." Als ze het serieus aanpakken zie je dat 98 procent de doelen behaalt. Wel zijn de organisatie en implementatie superbelangrijk, het kost tijd en geld. Maar je verdient het terug doordat er minder voortijdig schoolverlaters zijn. Een thuiszitter is duurder.'

Als ik nu ergens tegenaan loop, schrijf ik het op en bedenk ik een oplossing'

Een van de mbo-studenten die heeft deelgenomen aan het programma is Sjoerd van Eck. Hij is inmiddels afgestudeerd en is nu werkcoach bij de uitvoering van de Participatiewet in Ede. In het vierde jaar van zijn opleiding Sport & Bewegen kreeg hij de schrijfp opdrachten voor zijn neus. 'Ik zat er niet op te wachten, maar het was verplicht, het hoorde erbij. Tijdens het eerste moment moesten we vragen beantwoorden over onze eigen motivatie. Waarom doe je wat je doet, waarvoor kom jij je bed uit, wat zijn jouw talenten, wat zijn jouw valkuilen? Best lastig om dat te benoemen. 'Het tweede moment was in december. Toen moest je acties bedenken om je belemmeringen op te lossen. Mijn valkuilen waren faalangst en onzekerheid. Ik bedacht dat ik voor faalangst professionele hulp kon inschakelen, en dat ik mijn onzekerheid op stage bespreekbaar kon maken. Dat heb ik ook gedaan: de angst is weg en op stage heb ik leerpunten opgesteld waaraan ik kon werken. Dat had een positieve uitwerking, eerder kon ik er moeilijk over praten. Het helpt echt, maar het is wel lastig je open te stellen. 'Het derde moment moest je het geheel presenteren in een filmpje. Een soort SWOT-analyse (Strength Weaknesses-Opportunities-Threats, red.) maken, en een pitch van je valkuilen en je oplossingen. Daar heb ik naar gekeken met mijn studieloopbaanbegeleider en Huib en drie vrienden. Wat mij bevalt aan de methode is dat je acties uitvoert. Opschrijven is leuk, maar om verder te komen moet je echt wat doen. Als ik nu ergens tegenaan loop, schrijf ik het op en bedenk ik een oplossing. Het maakt je zelfbewuster.'